

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบร่วมมือ ร่วมกับบัตรคำศัพท์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3* THE DEVELOPMENT OF COOPERATIVE ENGLISH LEARNING ACTIVITIES WITH FLASHCARDS FOR GRADE 3 STUDENTS

จนิสตา ทองस्ता¹ และ ปาริชาติ ประเสริฐสังข์²

Janissata Thongsata¹ and Parichart Prasertsang²

¹⁻²หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด

¹⁻²Master of Education Program in Curriculum and Instruction, Roi Et Rajabhat University, Thailand

Corresponding Author's Email: mmay.mei2001@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบร่วมมือ ร่วมกับบัตรคำศัพท์ ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนและหลังเรียน โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบร่วมมือ ร่วมกับบัตรคำศัพท์ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบร่วมมือ ร่วมกับบัตรคำศัพท์ งานวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลทองस्ता จำนวน 30 คน ได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 5 แผน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ จำนวน 20 ข้อ และแบบสอบถามความพึงพอใจ จำนวน 10 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบค่าทีแบบ Paired Sample

ผลการวิจัยพบว่า 1) ประสิทธิภาพของการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบร่วมมือ ร่วมกับบัตรคำศัพท์ มีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.40/79.00 ตามเกณฑ์ 75/75 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบร่วมมือ ร่วมกับบัตรคำศัพท์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.67$, S.D. = 0.49)

คำสำคัญ: การเรียนรู้แบบร่วมมือ, บัตรคำศัพท์, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ, ความพึงพอใจ, นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

* Received 7 April 2026; Revised 15 May 2026; Accepted 12 July 2026

Abstract

The objectives of this study were: 1) to develop cooperative English learning activities with flashcards to reach the 75/75 efficiency criterion; 2) to compare the learning achievements before and after the cooperative English learning activities with flashcards; and 3) to study the students' satisfaction toward the cooperative English learning activities with flashcards. This study employed an experimental research design. The sample consisted of 30 grade 3 students from Anuban Thongsta School, obtained by cluster random sampling. The research instruments included five lesson plans, a 20-item English vocabulary achievement test, and a 10-item satisfaction questionnaire. Data were analyzed using percentage, mean, standard deviation, and Paired Samples t-test.

The findings of the study revealed that: 1) the cooperative English learning activities with flashcards was 82.40/79.00, which met the 75/75 criterion; 2) the academic achievement of grade 3 students after learning was significantly higher than before at the .05 level; and 3) the students' overall satisfaction toward the cooperative English learning activities with flashcards was at a high level ($\bar{X} = 2.67$, S.D. = 0.49).

Keywords: Cooperative Learning, Flashcards, Satisfaction, English Vocabulary Achievement, Grade 3 Students

บทนำ

ในยุคโลกาภิวัตน์ ภาษาอังกฤษได้รับการยอมรับให้เป็นภาษาสากลที่มีบทบาทสำคัญยิ่งต่อการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม โดยมีผู้ใช้งานภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่และภาษาที่สองรวมกันมากกว่าพันล้านคนทั่วโลก อีกทั้งยังเป็นภาษาราชการหลักในหลายภูมิภาค (บริษัท เอจี เอ็ดดูเคชั่น จำกัด, 2565) ส่งผลให้ภาษาอังกฤษกลายเป็นวิชาพื้นฐานสำคัญที่สถาบันการศึกษาต้องมุ่งเน้นการจัดการเรียนรู้อย่างจริงจัง เพื่อเตรียมความพร้อมให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จทั้งในด้านการศึกษา และการประกอบอาชีพ (Oxford Royale Academy, 2017) อย่างไรก็ตามรากฐานที่สำคัญที่สุดในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษคือ คำศัพท์ ซึ่งเป็นองค์ประกอบหลักในการสร้างประโยคและสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับแนวทางของสถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2562) ที่ระบุว่า การสร้างคลังคำศัพท์ที่เพียงพอเป็นปัจจัยพื้นฐานที่สำคัญที่สุดในการส่งเสริมศักยภาพการสื่อสารของผู้เรียน

ในระดับประถมศึกษา ซึ่งสนับสนุนแนวคิดของ พรสวรรค์ สิปโป (2550) ที่ยืนยันว่า ความรู้และความสามารถในการใช้คำศัพท์เป็นตัวบ่งชี้หลักของศักยภาพในการสื่อสารที่มีคุณภาพ

สภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยยังคงเผชิญกับข้อจำกัดเชิงระบบ สะท้อนได้จากผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินั้นพื้นฐาน (O-NET) วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ย้อนหลัง 3 ปีการศึกษา ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำ ได้แก่ ปีการศึกษา 2566 ร้อยละ 37.62 ปีการศึกษา 2567 ร้อยละ 33.49 และปีการศึกษา 2568 ร้อยละ 33.58 ตามลำดับ สภาพการณ์ดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการท่องจำคำศัพท์และคำแปลเพียงอย่างเดียว (Rote Memorization) ไม่สามารถส่งเสริมให้ผู้เรียนจดจำ และนำคำศัพท์ไปประยุกต์ใช้ในบริบทที่หลากหลายได้อย่างยั่งยืน ซึ่งขัดกับหลักการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560) ที่มุ่งเน้นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (Active Learning) เพื่อส่งเสริมให้เกิดทักษะการสื่อสารที่แท้จริง อีกทั้งยังสอดคล้องกับแนวคิดของ ทิศนา ขัมมณี (2566) ที่เน้นย้ำว่า การจัดการเรียนรู้เชิงรุกเป็นกลยุทธ์สำคัญในการปรับเปลี่ยนกระบวนการสอนให้มีความหลากหลาย เพื่อกระตุ้นความสนใจ และพัฒนาทักษะของผู้เรียนให้เหมาะสมกับระดับพัฒนาการ และสามารถนำไปใช้ได้จริง

จากการศึกษาสภาพปัญหาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลทองสตา พบว่า ผู้เรียนประสบปัญหาหลักด้านการจดจำคำศัพท์พื้นฐาน รวมถึงข้อจำกัดในทักษะการสะกดคำและการระบุความหมาย ซึ่งส่งผลกระทบโดยตรงต่อความสำเร็จในกิจกรรมทางภาษา ผู้วิจัยจึงมุ่งเน้นการปรับเปลี่ยนกระบวนการเรียนรู้สู่แนวทางเชิงรุกที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองอย่างสูงสุด (Saleh & Althaqafi, 2022) โดยบูรณาการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) ที่เน้นกระบวนการกลุ่ม เพื่อให้ผู้เรียนมีโอกาสดำเนินงานและสรุปองค์ความรู้ร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ (พิมพันธ์ เดชะคุปต์ และเพียว ยินดีสุข, 2561) ผสมกับการใช้สื่อบัตรคำศัพท์ (Flashcards) ที่มีการนำภาพประกอบมาเชื่อมโยงกับตัวอักษร เพื่อกระตุ้นการจดจำทางสายตา (Visual Retention) ซึ่งเป็นแนวทางที่สอดคล้องกับพัฒนาการของผู้เรียนในระดับประถมศึกษา และได้รับการยืนยันจากแนวคิดของ Lewis (2010) ที่กล่าวว่า สื่อบัตรคำศัพท์เป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพสูง มีความยืดหยุ่นในการใช้งาน และเอื้อต่อการสร้างพื้นฐานการจดจำคำศัพท์ให้แก่ผู้เรียนได้อย่างเหมาะสมและยั่งยืน

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงดำเนินการศึกษาการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบร่วมมือ ร่วมกับบัตรคำศัพท์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เพื่อพัฒนาทักษะการจดจำคำศัพท์ และยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้เป็นไปตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 75/75 โดยนวัตกรรมดังกล่าวคาดว่าจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่รวดเร็วและมีความคงทน (Retention) มากยิ่งขึ้น ทั้งนี้ ผลการวิจัยจะเป็นองค์ความรู้

เชิงประจักษ์ที่แสดงให้เห็นถึงประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ซึ่งไม่เพียงแต่จะพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนให้สูงขึ้นเท่านั้น แต่ยังถือเป็นแนวทางต้นแบบสำหรับครูผู้สอนและสถานศึกษาในการนำไปประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพและยั่งยืนสืบไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบร่วมมือ ร่วมกับบัตรคำศัพท์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนและหลังเรียน โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบร่วมมือ ร่วมกับบัตรคำศัพท์
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลทองस्ता ที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบร่วมมือ ร่วมกับบัตรคำศัพท์

สมมติฐานการวิจัย

1. นักเรียนที่เรียนรู้ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบร่วมมือ ร่วมกับบัตรคำศัพท์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. รูปแบบการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้ระเบียบวิธีการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) แบบแผนการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi-Experimental Research) โดยใช้รูปแบบทดลองกลุ่มเดียว เพื่อทำการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน (One-Group Pretest-Posttest Design) โดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบร่วมมือ ร่วมกับบัตรคำศัพท์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลทองस्ता อำเภอโพธารอง จังหวัดร้อยเอ็ด

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลทองस्ता ตำบลสระนกแก้ว อำเภอโพธารอง จังหวัดร้อยเอ็ด สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จำนวน 4 ห้องเรียน รวมทั้งหมด 120 คน (โรงเรียนอนุบาลทองस्ता, 2568)

2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลทองस्ता ตำบลสระนกแก้ว อำเภอโพธารอง จังหวัดร้อยเอ็ด สังกัดสำนักงาน

คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 1 ห้อง ซึ่งได้แก่ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/4 จำนวนนักเรียน 30 คน ได้จากวิธีการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มี 3 ชนิด ประกอบด้วย

3.1 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบร่วมมือ ร่วมกับบัตรคำศัพท์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 5 แผนการเรียนรู้ แผนละ 2 ชั่วโมง รวมระยะเวลาทั้งสิ้น 10 ชั่วโมง

3.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นแบบทดสอบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 3 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ

3.3 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบร่วมมือ ร่วมกับบัตรคำศัพท์ 1 ฉบับ จำนวน 10 ข้อ มีลักษณะเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 3 ระดับ ตามมาตรวัดแบบลิเคิร์ต (Likert Scale)

4. การสร้างเครื่องมือและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

4.1 แผนการจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตลอดจนมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด และคู่มือการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เพื่อเป็นฐานข้อมูลในการวิเคราะห์เนื้อหา และกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ให้สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ร่วมกับบัตรคำศัพท์ จากนั้นผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 5 แผน เสนอต่อที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและให้คำแนะนำ ก่อนจะนำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน เพื่อประเมินคุณภาพความเหมาะสมด้วยแบบประเมินมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ซึ่งผลการประเมินพบว่า แผนการจัดการเรียนรู้ โดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับความเหมาะสมมาก ($\bar{X} = 4.47$) ทั้งนี้ผู้วิจัยได้ปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญจนได้ฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้จัดกิจกรรมการเรียนรู้กับกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 โรงเรียนอนุบาลทองสตา จำนวน 30 คน

4.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ เป็นแบบทดสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 3 ตัวเลือก มีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาทฤษฎี วิธีการสร้างแบบทดสอบ และหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เพื่อจัดทำโครงสร้างแบบทดสอบ (Test Blueprint) ให้สอดคล้องกับพฤติกรรมกรเรียนรู้ตามแนวคิดของบลูม (Bloom's Taxonomy) จากนั้นผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบทดสอบจำนวน 30 ข้อ และนำเสนอต่อที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อพิจารณาความเหมาะสม ก่อนนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน

ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาพบว่า ข้อสอบมีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.60 - 1.00 โดยมีข้อสอบที่ผ่านเกณฑ์จำนวน 26 ข้อ ส่วนข้อสอบอีก 4 ข้อ ที่มีค่าดัชนีต่ำกว่าเกณฑ์ ผู้วิจัยได้ตัดออกและไม่ได้นำไปใช้ในการทดลอง ต่อมาผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบฉบับที่ผ่านการปรับปรุงไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/3 จำนวน 30 คน เพื่อวิเคราะห์คุณภาพรายข้อพบว่า มีข้อสอบผ่านเกณฑ์มาตรฐานจำนวน 20 ข้อ โดยมีค่าความยากง่าย (P) อยู่ในช่วง 0.53 - 0.80 และค่าอำนาจจำแนก (R) อยู่ในช่วง 0.20 - 0.60 สำหรับข้อสอบส่วนที่เหลือที่มีคุณภาพไม่เป็นไปตามเกณฑ์ ผู้วิจัยได้ตัดออกและนำข้อสอบที่สมบูรณ์จำนวน 20 ข้อ ไปหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับด้วยสูตร KR-20 ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.81 ผู้วิจัยจึงได้จัดพิมพ์แบบทดสอบฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้จัดเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

4.3 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบร่วมมือร่วมกับบัตรคำศัพท์ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) จำนวน 3 ระดับ ตามแนวคิดของ บุญชม ศรีสะอาด (2560) โดยผู้วิจัยดำเนินการสร้างและหาคุณภาพ ดังนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบเนื้อหาและโครงสร้างคำถามจากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อสร้างแบบสอบถามฉบับร่างเสนอต่อที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ จากนั้นนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) พบว่า มีรายการประเมินที่ผ่านเกณฑ์จำนวน 12 ข้อ ส่วนอีก 3 ข้อ ที่มีค่าดัชนีต่ำกว่าเกณฑ์ ผู้วิจัยได้ตัดออกและดำเนินการคัดเลือกข้อที่เหมาะสมที่สุดร่วมกับที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์จนเหลือจำนวน 10 ข้อ จากนั้นผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของ Cronbach พบว่า มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.80 ผู้วิจัยจึงได้จัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ ซึ่งแบ่งระดับความพึงพอใจเป็น 3 ระดับ คือ มาก ปานกลาง และน้อย เพื่อนำไปใช้ประเมินความพึงพอใจของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างในลำดับต่อไป

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

5.1 ก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้วิจัยให้นักเรียนทำการทดสอบก่อนเรียน (Pretest) โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ แบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 3 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน แล้วตรวจสอบแบบทดสอบเป็นคะแนนก่อนเรียน

5.2 ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบร่วมมือ ร่วมกับบัตรคำศัพท์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน โดยจัดกิจกรรมตามแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 5 แผน ใช้ระยะเวลา 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง ในระหว่างการจัดกิจกรรม ผู้วิจัยได้ประเมินผลระหว่างเรียนโดยการสังเกตพฤติกรรมการอ่านคำศัพท์ การประเมินการทำใบงาน และการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของ

ผู้เรียน หลังจากสิ้นสุดกิจกรรมทั้งหมด ผู้วิจัยได้ให้นักเรียนตอบแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบร่วมมือ ร่วมกับบัตรคำศัพท์

5.3 หลังจากการจัดการเรียนการสอนครบทุกการเรียนรู้แล้ว ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบหลังเรียน (Posttest) โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 3 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน แล้วตรวจแบบทดสอบเป็นคะแนนหลังเรียน

5.4 ผู้วิจัยได้นำคะแนนระหว่างเรียนที่ได้จากการประเมินใบงาน ประเมินพฤติกรรม และประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ หาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบร่วมมือ ร่วมกับบัตรคำศัพท์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 (E_1) และคะแนนการทดสอบหลังเรียน (Posttest) หาประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2)

5.5 นำคะแนนการทดสอบก่อนเรียน (Pretest) และคะแนนการทดสอบหลังเรียน (Posttest) มาเปรียบเทียบผลของการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ รวบรวมข้อมูลแล้วนำมาวิเคราะห์ด้วยวิธีทางสถิติแบบ Paired Sample t-test

5.6 หาระดับความพึงพอใจของนักเรียนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลทองstad ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบร่วมมือ ร่วมกับบัตรคำศัพท์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เพื่อนำมาวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจโดยรวม โดยการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบร่วมมือ ร่วมกับบัตรคำศัพท์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลเพื่อนำมาวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

6.1 การวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบร่วมมือ ร่วมกับบัตรคำศัพท์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 โดยใช้สูตร E_1/E_2

6.2 การวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียน โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบร่วมมือ ร่วมกับบัตรคำศัพท์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้สถิติทดสอบค่า t-test แบบ Paired Sample

6.3 การวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบร่วมมือ ร่วมกับบัตรคำศัพท์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) แล้วนำค่าเฉลี่ยมาแปลความหมายโดยกำหนดเกณฑ์ ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2560)

คะแนนเฉลี่ย 2.50 - 3.00 หมายถึง มีความพึงพอใจมาก

คะแนนเฉลี่ย 1.50 - 2.49 หมายถึง มีความพึงพอใจปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.00 - 1.49 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อย

ผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบร่วมมือ ร่วมกับบัตรคำศัพท์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 วิเคราะห์โดยการหาประสิทธิภาพของกระบวนการ และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_1/E_2) ได้ผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าประสิทธิภาพของกระบวนการและประสิทธิภาพของผลลัพธ์ของกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบร่วมมือ ร่วมกับบัตรคำศัพท์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

กิจกรรมการเรียนรู้	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	ร้อยละ
ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1)	365	300.77	82.40
ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2)	20	15.80	79.00
ประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ (E_1/E_2)	82.40/79.00		

จากตารางที่ 1 พบว่า ประสิทธิภาพของกระบวนการและประสิทธิภาพของผลลัพธ์ของกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบร่วมมือ ร่วมกับบัตรคำศัพท์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.40/79.00 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 75/75 ที่กำหนดไว้

2. ผลการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบร่วมมือ ร่วมกับบัตรคำศัพท์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้สถิติ Paired Sample t-test กำหนดค่าสถิติที่ระดับนัยสำคัญ .05 ได้ผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบร่วมมือ ร่วมกับบัตรคำศัพท์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

การทดสอบ	n	$\bar{X}$	S.D.	t	df	sig
ก่อนเรียน	30	10.03	2.37	17.795*	29	.000
หลังเรียน	30	15.80	1.34			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 2 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 30 คน หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบร่วมมือ ร่วมกับบัตรคำศัพท์ มีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X} = 15.80$, S.D. = 1.34) ซึ่งสูงกว่าก่อนเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X} = 10.03$, S.D. = 2.37) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาค่าขนาดอิทธิพล (Effect Size) พบว่า มีค่า Cohen's d เท่ากับ 2.99 ซึ่งอยู่ในระดับสูงมาก สะท้อนให้เห็นว่า นวัตกรรมนี้ส่งผลต่อพัฒนาการด้านคำศัพท์ของผู้เรียนได้อย่างชัดเจนเป็นรูปธรรม

3. ผลของแบบสอบถามความพึงพอใจสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลทองสตา ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบร่วมมือ ร่วมกับบัตรคำศัพท์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ได้ผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบร่วมมือ ร่วมกับบัตรคำศัพท์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ		แปลผล
	$\bar{X}$	S.D.	
ด้านเนื้อหา			
1. เนื้อหาคำศัพท์มีความหมายเหมาะสมกับระดับความรู้ของนักเรียน	2.80	0.40	มาก
2. เนื้อหาคำศัพท์ที่เรียนมีความน่าสนใจ	2.77	0.42	มาก
3. เนื้อหาคำศัพท์เข้าใจง่าย และมีภาพประกอบในบัตรคำศัพท์ที่ชัดเจน	2.63	0.48	มาก
4. เนื้อหาคำศัพท์มีความหลากหลาย และครอบคลุมเรื่องราวที่ผู้เรียนต้องการเรียนรู้	2.67	0.47	มาก
ด้านกิจกรรมการเรียนรู้			
5. การทำกิจกรรมแบบร่วมมือเป็นกลุ่มทำให้เกิดความสนุกสนานในการเรียนรู้	2.70	0.46	มาก
6. การใช้บัตรคำศัพท์เป็นสื่อการเรียนรู้ช่วยให้ผู้เรียนจดจำคำศัพท์ได้ง่ายและรวดเร็ว	2.63	0.48	มาก

รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ		แปลผล
	$\bar{X}$	S.D.	
7. การจัดการเรียนรู้โดยใช้บัตรคำศัพท์ ทำให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้การสอน	2.60	0.55	มาก
8. การทำกิจกรรมช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนกล้าแสดงออกและแลกเปลี่ยนความรู้ในกลุ่ม	2.67	0.60	มาก
ด้านประโยชน์และการนำไปใช้			
9. นักเรียนสามารถนำคำศัพท์ที่เรียนรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้จริง	2.50	0.56	มาก
10. กิจกรรมนี้ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีและความชื่นชอบต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	2.73	0.51	มาก
สรุปผล	2.67	0.49	มาก

จากตารางที่ 3 พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบร่วมมือ ร่วมกับบัตรคำศัพท์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 ลำดับแรก โดยลำดับที่ 1 เนื่อกาคำศัพท์ที่มีความหมายเหมาะสมกับระดับความรู้ของผู้เรียน ($\bar{X} = 2.80$, S.D. = 0.40) ลำดับที่ 2 เนื่อกาคำศัพท์ที่มีความน่าสนใจ ($\bar{X} = 2.77$, S.D. = 0.42) และลำดับที่ 3 กิจกรรมส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 2.73$, S.D. = 0.51) ตามลำดับ

อภิปรายผล

1. ประสิทธิภาพของการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบร่วมมือ ร่วมกับบัตรคำศัพท์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.40/79.00 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 75/75 ผลการวิจัยดังกล่าวสะท้อนให้เห็นถึงคุณภาพของนวัตกรรมที่ผ่านการออกแบบอย่างเป็นระบบ โดยเฉพาะการใช้กระบวนการสอน 5 ขั้นตอน (Warm Up, Presentation, Practice, Production, Wrap Up) ที่สร้างโครงสร้างการเรียนรู้ให้มีความต่อเนื่องและชัดเจน สอดคล้องกับแนวคิดของ ทิศนา ขมมณี (2566) ที่ระบุว่า การจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีลำดับขั้นตอนจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่มีความหมายและมีประสิทธิภาพ ในเชิงวิพากษ์ ความสำเร็จนี้เกิดจากการบูรณาการสื่อประจักษ์เข้ากับกระบวนการกลุ่มอย่างลงตัว โดยในขั้นปฏิบัติ (Practice) การใช้บัตรคำศัพท์ ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ ตามแนวคิดของ พิมพันธ์ เตชะคุปต์ และเพียว ยินดีสุข (2561) ช่วยให้

นักเรียนได้ปฏิสัมพันธ์และช่วยเหลือกัน การที่ผู้เรียนเห็นภาพพร้อมคำศัพท์ยังสอดคล้องกับทฤษฎีรหัสคู่ (Dual Coding Theory) ของ Clark and Paivio (1991) ที่ระบุว่า การรับข้อมูลผ่านภาพและภาษาพร้อมกัน จะช่วยสร้างการเชื่อมโยงในสมองให้จดจำได้แม่นยำขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ กิตติยา รมยपाल (2563) ได้พัฒนากิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้วิธีสอนภาษาเพื่อการสื่อสารประกอบเกมทางภาษามีประสิทธิภาพเท่ากับ 83.87/78.93 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 75/75 อย่างไรก็ตาม การวิจัยครั้งนี้มีข้อจำกัดด้านขนาดกลุ่มตัวอย่าง 30 คน และดำเนินการในบริบทเฉพาะของโรงเรียนอนุบาลทองस्ता การนำผลไปขยายผลในสถานศึกษาที่ต่างบริบทกันจึงควรคำนึงถึงพื้นฐานทักษะภาษาอังกฤษของผู้เรียนประกอบด้วย รวมถึงควรมีการศึกษาติดตามผลความคงทนในการจำคำศัพท์ในระยะยาวต่อไป

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้น 5.77 คะแนน ผลการวิจัยดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่า กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นสามารถยกระดับความสามารถของผู้เรียนได้อย่างเป็นรูปธรรม ในเชิงวิพากษ์ความสำเร็จนี้ไม่ได้เป็นเพียงผลจากสื่อการสอนเท่านั้น แต่เกิดจากการสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้เชิงสังคม ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนคละความสามารถได้เกิดการถ้อยแถลงระหว่างกัน (Peer Tutoring) และมีปฏิสัมพันธ์เชิงบวกภายในกลุ่ม สอดคล้องกับแนวคิดของ สุนทร สิ้นธพานนท์ และคณะ (2562) ที่ระบุว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือช่วยกระตุ้นความกระตือรือร้นและเสริมสร้างทักษะทางสังคมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ นอกจากนี้ การใช้สื่อบัตรคำศัพท์ที่เน้นภาพประกอบชัดเจนยังช่วยลดภาระทางปัญญา (Cognitive Load) ทำให้นักเรียนเชื่อมโยงความหมายกับคำศัพท์ได้อย่างรวดเร็ว สอดคล้องกับแนวคิดของ Nation (2022) ที่ระบุว่า บัตรคำศัพท์เป็นกลวิธีที่มีประสิทธิภาพสูงในการช่วยให้ผู้เรียนจดจำรูปแบบคำและความหมายได้อย่างแม่นยำ ซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับผู้เรียนในระดับเริ่มต้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ สาริศ ศรีระวัตร (2565) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ด้านการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยเทคนิคการเรียนรู้แบบ Team-Game-Tournament (TGT) ร่วมกับ Blooket ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาชั้นปีที่ 6 พบว่า การจัดการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยเทคนิคเกม ช่วยให้ผู้เรียนมีทักษะการจำคำศัพท์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อย่างไรก็ตาม พัฒนาการรายบุคคลอาจแตกต่างกันตามพื้นฐานเดิมของผู้เรียน ดังนั้นการนำไปขยายผลในอนาคตควรมีการออกแบบการช่วยเหลือ (Scaffolding) ที่ยืดหยุ่นเพื่อรองรับความแตกต่างระหว่างบุคคล และควรมีการศึกษาถึงความคงทนในการจำคำศัพท์ในระยะยาวเพื่อยืนยันถึงความยั่งยืนของนวัตกรรมต่อไป

3. การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบร่วมมือ ร่วมกับบัตรคำศัพท์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.67$) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจสูงสุดในประเด็นเนื้อหาคำศัพท์ที่มีความหมายเหมาะสมกับระดับความรู้ กิจกรรมกลุ่มที่สร้างความสนุกสนาน และการช่วยส่งเสริมทัศนคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษ ผลการวิจัยดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่า กิจกรรมที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นสามารถตอบสนองความต้องการ และบริบทการเรียนรู้ของผู้เรียนวัยประถมศึกษาได้อย่างตรงจุด ในเชิงวิพากษ์ ความสำเร็จนี้เกิดจากการปรับเปลี่ยนบรรยากาศในชั้นเรียนจากการแข่งขันเป็นการร่วมมือกัน ซึ่งช่วยลดความประหม่า (Anxiety) และสร้างความเชื่อมั่นในการสื่อสาร สอดคล้องกับแนวคิดของ Slavin (2018) ที่ระบุว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือช่วยสร้างสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมความมั่นใจในตนเอง และลดความวิตกกังวลในการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้ การใช้สื่อบัตรคำศัพท์ ร่วมกับเทคนิคเฉพาะยังเป็นสิ่งเร้าที่ช่วยดึงดูดความสนใจ และลดความตึงเครียดในชั้นเรียน สอดคล้องกับแนวคิดของ Nation (2022) ที่เน้นย้ำว่า การเรียนรู้ผ่านบัตรคำเป็นกลวิธีที่มีประสิทธิภาพสูงในการช่วยให้ผู้เรียนเชื่อมโยงความหมายกับรูปคำได้อย่างรวดเร็วและแม่นยำ ประเด็นสำคัญยิ่งคือ การที่นักเรียนได้รับความยอมรับจากกลุ่มเพื่อน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดเรื่องความต้องการทางสังคมของ (Maslow, 1954, as cited in Woolfolk, 2020) ที่อธิบายว่า ความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม (Sense of Belonging) และการได้รับการยอมรับจากเพื่อนสมาชิกเป็นปัจจัยพื้นฐานสำคัญที่ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจ และเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปฏิพัทธ์ อุกฤษ (2564) ที่ได้ทำการศึกษาการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับแบบฝึกทักษะคำศัพท์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อรูปแบบการเรียนรู้โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.68$) เนื่องจากเป็นรูปแบบที่ช่วยเสริมสร้างความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์อย่างเป็นระบบและสร้างบรรยากาศที่กระตุ้นความสนใจของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยมีข้อสังเกตว่า ควรรักษาสมดุลระหว่างความสนุกสนานของกิจกรรมกับความเข้มข้นของเนื้อหาทางวิชาการอย่างเหมาะสม ดังนั้นในอนาคตควรมีการวิจัยเชิงคุณภาพร่วมด้วย เพื่อศึกษาปัจจัยเชิงลึกที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงทัศนคติรายบุคคล เพื่อนำมาพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้มีความยั่งยืนต่อไป

สรุป/ข้อเสนอแนะ

จากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบร่วมมือ ร่วมกับบัตรคำศัพท์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้ 1) ประสิทธิภาพของการพัฒนา กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบร่วมมือ ร่วมกับบัตรคำศัพท์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 82.40/79.00 2) นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบร่วมมือ ร่วมกับบัตรคำศัพท์

สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีค่า t เท่ากับ 17.795 และ 3) นักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบร่วมมือ ร่วมกับบัตรคำศัพท์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ส่วนข้อเสนอแนะในการวิจัย ประกอบด้วย

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ ประกอบด้วย 1.1 ด้านการจัดการเรียนรู้และนวัตกรรม ครูผู้สอนควรนำเทคนิคเฉพาะทางมาบูรณาการ ร่วมกับการใช้บัตรคำศัพท์ เช่น เทคนิคตาวิเศษ (Magic Eyes) และการนำเสนอสื่อแบบแปรผันความเร็ว (Fast and Slow Presentation) เพื่อใช้เป็นสิ่งเร้าในการดึงดูดความสนใจ และลดความตึงเครียดทางปัญญา โดยควรให้ความสำคัญกับการฝึกทักษะการฟังและการออกเสียงที่ถูกต้อง เป็นลำดับแรกก่อนการใช้สื่อ เพื่อให้นักเรียนจดจำสำเนียงที่ถูกต้องควบคู่ไปกับการเชื่อมโยงความหมายเชิงภาพ ซึ่งจะช่วยสร้างความคงทนในการจำ (Retention) ได้อย่างมีประสิทธิภาพ 1.2 ด้านจิตวิทยาและการบริหารจัดการชั้นเรียน ครูผู้สอนควรจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยลดความสามารถของนักเรียน (เก่ง ปานกลาง และอ่อน) เพื่อส่งเสริมการพึ่งพาอาศัยกัน ในทางบวก โดยต้องกำหนดบทบาทผู้ช่วยสอน (Peer Tutor) ให้แก่กลุ่มนักเรียนเก่งอย่างชัดเจน เพื่อทำหน้าที่ช่วยเหลือเพื่อนสมาชิกที่มีทักษะต่ำกว่า กระบวนการนี้จะช่วยลดความประหม่า (Anxiety) สร้างความมั่นใจในการสื่อสาร และส่งเสริมปฏิสัมพันธ์เชิงบวกภายในกลุ่ม ซึ่งเป็นปัจจัยพื้นฐานสำคัญในการสร้างทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ 1.3 ด้านการพัฒนาสื่อและเนื้อหา ครูผู้สอนควรเลือกใช้คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรมและเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของผู้เรียนเป็นหลัก โดยสื่อบัตรคำที่พัฒนาขึ้นควรมีความชัดเจนทั้งรูปภาพและตัวอักษร เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้ใหม่เข้ากับประสบการณ์เดิมได้ง่ายขึ้น นอกจากนี้ ควรเน้นการใช้สื่อเป็นเครื่องมือในการกระตุ้นการมีส่วนร่วมมากกว่าการท่องจำเพียงอย่างเดียว เพื่อให้สอดคล้องกับธรรมชาติและบริบทการเรียนรู้ของนักเรียนวัยประถมศึกษาได้อย่างเหมาะสม

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป ประกอบด้วย 2.1 ด้านการต่อยอดทักษะและการประยุกต์ใช้ภาษา ควรมีการศึกษาวิจัยเพื่อนำรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ ร่วมกับนวัตกรรมบัตรคำศัพท์ ไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาทักษะทางภาษาที่ซับซ้อนขึ้น เช่น การสร้างประโยคสื่อสาร (Sentence Construction) หรือการจำลองสถานการณ์จริง (Simulation) เพื่อยกระดับสมรรถนะของผู้เรียนจากการจดจำความหมาย (Vocabulary Recognition) ไปสู่การนำคำศัพท์ไปใช้เพื่อการสื่อสารในสถานการณ์จริง (Vocabulary Production) ได้อย่างคล่องแคล่ว 2.2 ด้านการขยายขอบเขตสู่ศาสตร์อื่น ควรมีการศึกษาเชิงทดลองในการประยุกต์ใช้โมเดลการสอนนี้กับรายวิชาอื่น ๆ ที่เน้นการสร้างรากฐานคำศัพท์พื้นฐาน เช่น ภาษาไทย หรือภาษาต่างประเทศอื่น ๆ เพื่อทดสอบประสิทธิภาพของกระบวนการ และสร้างเป็นกลยุทธ์ต้นแบบการจัดการเรียนรู้ฐานคำศัพท์ (Vocabulary-Based Learning Model) ที่สามารถส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในเนื้อหาที่หลากหลาย

และมีความยืดหยุ่นต่อบริบทของผู้เรียนในแต่ละช่วงวัยได้อย่างเหมาะสม 2.3 ด้านการพัฒนา นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบเชิงสมรรถนะระหว่าง บัตรคำศัพท์รูปแบบกายภาพ (Physical Flashcards) กับบัตรคำศัพท์ดิจิทัลหรือแอปพลิเคชัน เช่น Quizlet หรือ Blooket เพื่อค้นหาแนวทางที่เหมาะสมที่สุด (Optimized Approach) ในการบูรณาการเทคโนโลยีเข้ากับกระบวนการกลุ่มแบบร่วมมือ เพื่อกระตุ้นแรงจูงใจและส่งเสริม ความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์ของนักเรียนในยุคดิจิทัลได้อย่างยั่งยืน

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 สารและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560). กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กิตติยา รมยपाल. (2563). การพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้วิธีสอนภาษาเพื่อการสื่อสารประกอบเกมทาง ภาษา. ใน วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏ มหาสารคาม.
- ทิตนา แคมมณี. (2566). ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มี ประสิทธิภาพ. (พิมพ์ครั้งที่ 26). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- บริษัท เอจี เอ็ดดูเคชั่น จำกัด. (2565). ความสำคัญของภาษาอังกฤษ (อินเทอร์เน็ต). เรียกใช้เมื่อ 6 สิงหาคม 2568 จาก <https://engduothailand.com/importance-of-english/>
- บุญชม ศรีสะอาด. (2560). การวิจัยเบื้องต้น. (พิมพ์ครั้งที่ 10 ฉบับปรับปรุงใหม่). กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.
- ปฏิพัทธ์ อุกฤษ. (2564). การพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับแบบ ฝึกทักษะที่ส่งเสริมความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ. ใน วิทยานิพนธ์ ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- พรสวรรค์ สิปโป. (2550). สดุดยอวิธีสอนภาษาอังกฤษ นำไปสู่การจัดการเรียนรู้ของครูยุคใหม่. กรุงเทพมหานคร: อักษรเจริญทัศน์.
- พิมพ์นธ์ เดชะคุปต์ และเพียว ยินดีสุข. (2561). การเรียนรู้เชิงรุกแบบรวมพลังกับ PLC เพื่อ การพัฒนา. (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- โรงเรียนอนุบาลทองستا. (2568). รายงานการประเมินตนเองของสถานศึกษา (Self-Assessment Report: SAR) ประจำปีการศึกษา 2568. ร้อยเอ็ด: โรงเรียนอนุบาลทองستا.

- สถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2562). คู่มือการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแนวใหม่ตามกรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป The Common European Framework of Reference for Languages (CEFR) ระดับชั้นมัธยมศึกษา. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- สาริศ ศรีระวัตร. (2565). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ด้านการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยเทคนิคการเรียนรู้แบบ Team-Game-Tournament (TGT) ร่วมกับ Blooket ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาชั้นปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลพิจิตร. ใน การค้นคว้าอิสระปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- สุคนธ์ สิ้นธพานนท์ และคณะ. (2562). หลากหลายวิธีสอน เพื่อพัฒนาคุณภาพเยาวชนไทย. กรุงเทพมหานคร: 9119 เทคนิคพรินติ้ง.
- Clark, J.M. & Paivio, A. (1991). Dual Coding Theory and Education. *Educational Psychology Review*, 3(3), 149-210.
- Lewis, M. (2010). *The Lexical Approach: The State of ELT and a Way Forward*. Boston: Cengage Learning.
- Maslow, A.H. (1954). *Motivational and Personality*. New York: Harper and Row.
- Nation, I.S.P. (2022). *Learning Vocabulary in Another Language* (3rd ed.). Cambridge: Cambridge University Press.
- Oxford Royale Academy. (2017). Why Should I Learn English? 10 Compelling Reasons. Retrieved August 7, 2025, from <https://www.oxford-royale.com/articles/reasons-learn-english>
- Saleh, A.M. & Althaqafi, A.S.A. (2022). The Effect of Using Educational Games as a Tool in Teaching English Vocabulary to Arab Young Children: A Quasi-Experimental Study in a Kindergarten School in Saudi Arabia. *SAGE Open*, 12(1), 1-10.
- Slavin, R.E. (2018). *Educational Psychology: Theory and Practice* (12th ed.). London: Pearson.
- Woolfolk, A. (2020). *Educational Psychology* (14th ed.). New York: Pearson.